

2012:24

Interpellation av Karin Rågsjö (V) om ökade avslag på ekonomiskt bistånd

Dnr 325-911/2012

Många hushåll i Stockholms stad får avslag på ansökan om ekonomiskt bistånd. Av ca 19 780 hushåll som ansökte 2011 fick 78 procent avslag åtminstone någon gång under året, vilket är en större andel än 2010. (Källa: Statistik om Stockholm, Sociala förhållanden, Ekonomiskt bistånd samt introduktionsersättning 2011). Åren 2007-2011 har avslagen legat på en klart högre nivå än tidigare, samtidigt som staten kraftigt har försämrat a-kassa och sjukförsäkring. Totalt registrerades drygt 72 824 avslagsbeslut under 2011, vilket var en ökning med 375 avslag jämfört med året innan. I genomsnitt gavs 5 avslag till de hushåll som fick något avslag. Av alla avslag gällde 94 procent hushåll som också fick bifall. Det är alltså i huvudsak hushåll som lever på ekonomiskt bistånd som söker extra bidrag av olika skäl.

Det är viktigt att klarlägga denna utveckling innebär för människor med svag ekonomi.

Staden bör också analysera varför avslagen har legat på så hög nivå under fem år i rad, när allt fler har långvarigt biståndsbehov. Under 2011 hade 40 procent behov 10-12 månader och bara 24 procent hade kortvarigt behov, 1-2 månader. Det är viktigt att analysera varför den vanligaste avslagsorsaken har ändrats från att behovet tillgodoses genom egna inkomster/ersättningar till att det sökta biståndet inte anses vara ett nödvändigt behov.

Avslagen varierar kraftigt mellan stadsdelsförvaltningarna. Även om skillnaden har minskat är det anmärkningsvärt att över 80 procent av hushållen i Hässelby-Vällingby, Farsta och Rinkeby-Kista fick något avslag under 2011, medan hushållen i innerstadsstadsdelarna pendlade mellan drygt 60 ner till 55 procent avslag. Förvaltningar med många biståndshushåll och hög andel hushåll med avslag har också ett högt antal avslag per hushåll. Frågan är också om arbetsbelastning påverkar möjligheten att göra individuella behovsprövningar. Det är av yttersta vikt att klarlägga de bakomliggande orsakerna till skillnader-

na, för att kunna upprätthålla förtroendet för att stockholmarna behandlas likvärdigt oavsett boendestadsdel.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Hur ser du på att avslagen fortsätter att ligga kvar på samma höga nivå som de har gjort sedan den borgerliga majoriteten tillträdde i stadshuset?
2. Är du beredd att låta analysera varför avslagen ligger på så hög nivå samtidigt som allt fler har långvarigt biståndsbehov?
3. Är du beredd att låta analysera varför den vanligaste avslagsorsaken har ändrats?
4. Är du beredd att låta analysera varför andelen avslag varierar så mycket i staden?
5. Ser du någon fara i att den individuella behovsprövningen kommer på undantag när arbetsbelastningen är hög?
6. Är du beredd att låta utreda vad den höga andelen avslag betyder för hushåll med svag ekonomi och långvarigt biståndsbehov?

Stockholm den 4 juni 2012

Karin Rågsjö